

A TÖMÉSEK SZÁMÁNAK ÉS TÖMÉS ALATTI TAKARMÁNYOZÁSNAK A HATÁSA A KÍSÉRLETI MÁJLIBÁK TELJESÍTMÉNYÉRE

Hadfi Luca (NEPTUN-KÓD: J065WR)

Lótenyésztő, lovassportszervező agrármérnöki alapképzési szak, nappali munkarend
Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Kaposvári Campus, Állattenyésztési Tudományok
Intézet, Precíziós Állattenyésztés és Állattenyésztési Biotechnikai Tanszék

Dr. Farkas Tamás Péter (egyetemi adjunktus, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Kaposvári Campus)

Dr. Áprily Szilvia (egyetemi docens, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Kaposvári
Campus)

A szakdolgozat a hízott liba előállítását vizsgálja különböző tömési gyakoriság és receptúra alkalmazása mellett. A vizsgálatban arra kerestük a választ, hogy napi háromszori és négyszeri gépi tömés mellett milyen mértékű ráhízás érhető el, mekkora szárazanyagfelvétel és elhullás mellett.

A vizsgálatokat Bócsán, családi, nagylétszámú állattartó telepünkön végeztem, a Silver Goose Kft. által kihelyezett francia Sepalm májhibrid libákkal. A 11 hetes korú állományból 40-40 db, egyedileg jelölt ludat (gúnárokat és tojókat fele-fele arányban) vontam vizsgálatba, melyek két – egymással azonos ún. ikerólban – kiscsoportos, 9 m²-es tömőboxokban kerültek elhelyezésre.

A töméses hizlalás 16 napig tartott, az állomány felét naponta háromszor, másik felét naponta négyszer tömtük. A vizsgálati időszakban három alkalommal (a tömésbe állításkor, a tömés 8. és utolsó napján) mértük a ludak súlyát, ez alapján kiszámoltam a ráhízás mértékét. Kiszámítottam továbbá az egy egyedre jutó szárazanyag-felvételt, valamint rögzítettem az elhullást és a vágóhídi adatok alapján értékeltem a májeredményeket, illetve a töméses hizlalás eredményességét. Az állatok vágására a jászberényi kóser vágóhídon került sor.

A háromszori tömésnél mind a tojóknál, mind a gúnároknál az élőtömeg, a ráhízás mértéke és a máj tömege is elmaradt a négyszer tömött állatokéhoz képest. Azonos tömési gyakoriság mellett a gúnárok és tojók között jelentős különbséget tapasztaltam a ráhízás mértékében a tojók javára. A hízott máj tömege szintén a naponta 4-szer tömött tojók esetében volt a legnagyobb, a fiatal gúnároknál a napi négyszeri tömés kisebb tömegű májat eredményezett a tojókhoz, de a háromszor tömött gúnárcsoporthoz képest is. A vizsgálatba vont két csoportban az elhullás mértéke 10% alatt maradt, a napi négyszer tömött csoportban az elhullás meghaladta a háromszor tömött csoportét. A négyszer tömött csoporttal kevesebb szárazanyagfelvétel (így alacsonyabb takarmányköltségek mellett) kedvezőbb májeredményeket kaptunk.

Fiatal tömőalapanyag hizlalása esetén – bár valamivel több elhullást okozhat és a tömő számára fásasztóbb – napi négyszeri töméssel jobb eredményeket lehetett elérni mind a természetes, mind a pénzügyi mutatók tekintetében.